

Resa till Kerela i Indien 25 februari – 11 mars 2008

Varför inte Indien, där har vi ju ännu inte varit, tänkte vi i mitten av januari. Samtidigt publicerade ett antal tidningar artiklar om det nya resmålet Kerela i sydvästra Indien. Goa har ju varit känt länge som ett resmål i Indien men Kerela som ligger längre söderut är på gång och kommer snart att upptäckas av allt fler. Det är inte helt nytt som resmål, i mindre skala har folk rest hit under lång tid och det är också ett populärt resmål för Indier på semester. Kerela som är den enda riktigt gröna staten i Indien och marknadsförs som "Guds eget land" är till storleken som Småland, lite mera människor bara. I Sverige bor vi ca 20 personer per kvadratkilometer medan motsvarande i Kerela är 850 personer. Inte att undra på att vi såg folk överallt och att det ofta var fler Indier på stränderna än turister. Nu behöver man dock inte oro sig för det, det finns många och långa stränder där man kan vara för sig själv. Lokalbefolkningen på stränderna tenderar att alla vara på samma ställe.

Resan dit

Vi hade bokat resa och hotell via Ticket Selection och flög direktflyg från Arlanda den 25 februari. Vi startade 7:30 lokaltid, då tidsskillnaden vintertid bara är 4,5 timmar anlände vi till huvudstaden Trivandrum ca 21:30 efter 9,5 timmars flygresor. Det hade regnat för första gången på flera månader strax innan vi kom så det var som att kliva in i en ångbastu när vi klev av planet för vidaretransport till hotellet. På flygplatsen fungerade allt till belåtenhet. Tänk dock på att skaffa visum innan ni reser till Indien så ni slipper vända på flygplatsen. Bor man i Stockholm och är svensk så kan man få det samma dag man ansöker på ambassaden i Stockholm. Är man som jag invandrare eller bor ute i landet så att handlingarna ska postas så bör man räkna med att det tar ca en vecka att få visum. Transfren till hotellet tar mindre än en halvtimme om man väljer att bo i Kovalam som ligger strax söder om Trivandrum. För de som bor på Lighthouse Beach vilket vi gjorde så gäller att inte bussen kan köra fram till hotellet utan man får gå några hundra meter nerför en backe för att komma fram. Det vimlar av bärare som tar hand om bagaget så det är inget problem.

Hotellet

När vi bokade hotell så var kravet att det skulle vara nära vattnet och samtidigt ha pool. Det visade sig att det var ett mycket bra val när vi valde [JEEVAN Ayurvedic Beach Resort](#), både billigt och uppfyllde våra förväntningar. Det ligger precis på stranden så det fläktar lite hela tiden och det hade en pool med solstolar vilket gjorde att man fick det bästa av två världar. Nära till att ta ett dopp i havet och pool och solstolar där man kunde ligga utan att behöva bli antastad av strandförsäljare. Hotellet har också en av de bästa restaurangerna på Lighthouse Beach. Funderar ni på att åka dit så kontakta gärna oss först så kan vi hjälpa till med bokning och bra pris på rum. Med länken ovan kommer ni till hotellets engelska hemsida. Mera bilder från hotellet och omgivning kan ni hitta [här](#).

Stadstur och Risbåt på Backwater

Då vi reste charter så ingick förstås ett välkomstmöte dag två där Ticket bland annat presenterade sitt utflyktsprogram och också uppmanades oss att inte betala mer än ca en femtedel av vad lokalbefolkningen begärde för sina redan väldigt billiga varor och tjänster. Det dom inte upplyste om var att man inte borde betala Ticket mer heller av vad dom begär för sina utflykter. Tack och lov hann vi bara boka en utflykt innan sanningen gick upp för oss. Vi betalade till Ticket för en stadsrundtur med buss några timmar totalt 5.767 Rs (885 kr) när vi senare fick lära oss att vi kunde hyrt en egen taxi med personlig guidning en heldag för endast 800 Rs (123 kr). När det var dags för nästa utflykt hade vi dock lärt oss läxan och bokade den lokalt istället.

Vi bestämde oss för att vi ville åka risbåt på det som kallas Backwater (ett system med kanaler och mindre sjöar som ligger en bit norr om Trivandrum). Denna tur innebär att man åker 4 timmar taxi norrut för att sedan äntra en risbåt där du har egen hytt och personal som passar upp dig. Dessa båtar finns i olika storlekar från båtar med endast en hytt upp till åtta hytter. Efter att kollat runt efter priser bokade vi till slut via hotellet även om det var lite dyrare än att boka på gatan, men det kändes säkrare. Nu visade det sig att även detta var ett lyckokast då vi blev körda de fyra timmarna med hotellets egen stora luftkonditionerade Jeep och vi fick också en egen båt bara för oss med kapten, kock och en upppassare som skötte om oss under den 22 timmar långa kryssningen.

Chauffören från hotellet väntade på oss nästa dag och tog oss tillbaka till hotellet. Som ni kan se på bilderna från kryssningen gick det ingen nöd på oss. Vi hade en fin luftkonditionerad hytt och personal som passade upp på oss hela tiden. Nästa så att det blev lite mycket för en som är van att klara sig själv, men annorlunda och trevligt. Inför natten lade vi till vid stranden vid en liten by och fick en långpromenad innan middag och solnedgången.

Varkala

Under hemresan efter kryssningen fick vi också möjlighet att besöka Varkala (ca en timme norr om Trivandrum) som var ett alternativ när vi bokade vår resa. Efter att promenerat runt där ett tag är vi mycket glada att det inte blev vårt resmål. Den lilla stranden ligger 60 meter nedanför en klippavsats och enda vägen ner är via smala vindlande trappor. Uppe på klippan ligger oändliga rader av turistbutiker och där bakom några hotell. Samhället som ligger ännu längre in från klippkanten består av smala gränder med höga murar varför det inget finns att se.

Trafiken

Transporten till och från risbåten innebar ju totalt 8 timmar på vägen vilket var en egen upplevelse. Smala vägar och otroligt mycket trafik som rör sig i båda riktningar i minst tre olika tempon vilket leder till ständiga omkörningar. Vanliga bilar går i ca 60, de små trehjuliga Tuk Tuk i 40 och sen är det elefanter och oxkärror som inte går fort alls och är de enda som inte kör om. Och mitt bland allt detta vimlade det av motorcyklar, cyklar och fotgängare. Förvånande att det inte är mer än i genomsnitt sex personer om dagen som dödades i trafiken i Kerela. De skadade var dock många fler. Vid varje närmande av ett annat fordon eller korsning tutas det. Vi räknade ut att under 15 minuters bilfärd hade vi hört signalhornet fler gånger än man gör under en livstid i Sverige.

Ayurveda

Innan vi åkte läste vi på en del om den 5000 åriga Indiska läkekonsten Ayurveda, ordet är sanskrit och betyder "Kunskap om livet" Vi läste också den bok som den svenska läkaren [Christina Doctare](#) skrivit om hur hon med Ayurveda behandling blev botad från sin kroniska astma, tinnitus samt stelhet i leder och muskler. På köpet gick hon kraftigt ner i vikt. Det erbjöds Ayurveda behandling i stort sett överallt i Kovalam där vi bodde. Många förknippar det med enbart massage men det är mycket mer. Gå in på vårt hotells [hemsida](#) och läs om de olika behandlingar som erbjuds. Då vi hade turen av att ha en Ayurveda klinik på vårt hotell bokade vi tid hos doktorn nästan genast för att lägga upp ett program för att få ordning på våra onda och stela axlar. Efter en kort läkarundersökning som bestod av att doktorn med tre fingrar kände av de olika pulser som finns i handledsvenerna, säger en del om allmäntillståndet i kroppen, lade vi upp ett program för de närmaste 9 dagarna. Vi fick också någon örtmedicin som vi fortfarande äter av. De första sju dagarna fick vi först en timmes oljemassage och därefter klappades vi med örtpåsar doppade i het olja under en timmes tid. Efteråt skulle vi sitta ytterligare en halvtimme med olja och örter på kroppen innan vi kunde duscha. Inklusivt dusch spenderade vi tre timmar om dagen på detta. Under behandlingen ligger man helt naken på en träbänk och bara har det skönt. Dag åtta masserades vi med en varm gröt av mjölk, ris och örter och då var det två personer som arbetade från varsin sida av kroppen. Vid den sista behandlingen där de också var två masserade dom inte utan hällde bara varm (het) olja över kroppen under ca 1,5 timmes tid. Det var tur att kliniken låg på hotellet då man inte utan att förstöra kläderna kunde klä på sig efter behandlingarna så ett tips för den som ska göra som oss, ta med en gammal baddräkt eller så för att använda för förflyttningen mellan kliniken och hotellrummet. Eller köp ett billigt tygstycke på stranden för att vira in dig i. Jag har nu mindre ont och betydligt bättre rörlighet i axlarna jämfört med när vi åkte och hustrun som haft en frusen axel i flera år kan nu sträcka armarna rakt upp. Om det är behandlingen eller den goda värmen i Indien som hjälpt oss kan vi inte säga säkert men oberoende är det värt varje krona då behandlingen är otroligt skön. Priset vi betalade var 600 Rs (92 kr) i timmen. På hotellets hemsida kan ni se priser för hela behandlingar av olika åkommor. Skillnaden mot västerländsk medicin är att man med Ayurveda behandlar orsaken till sjukdomen istället för själva sjukdomen. Kommer bara kroppen i balans så lagar den sig själv. Missa inte detta om ni åker till Indien. [Klicka här](#) för att se bilderna och filmerna från behandlingen.

Stranden

Då vi hade så bra solstolar på hotellet låg vi aldrig på stranden men promenerade desto mer. Innan vi åkte hade vi på Google Earth kollat upp stranden och mätt upp den så att vi skulle vet hur långt vi gått. Har du Google Earth installerat så klicka bara på [denna länk](#) så kommer du att zooma in på vår strand. Då vi bodde nära stranden så vaknade vi på morgnarna av sången fiskarna på stranden sjöng medan dom drog in dagens fångst. Se på bilderna i bildarkivet så förstår ni. Det som för oss var ovanligt var att det var så mycket lokalbefolkning på stranden. Särskilt mot eftermiddagen kom det mycket kvinnor och skolklasser ner till stranden för att bada. Att dom dessutom gjorde detta fullt påklädda gjord det ju inte mindre exotiskt. Även detta är väldokumenterat i bildarkivet. Nu i mars gick det ganska höga vågor in mot stranden vilket gjorde det svårt att simma normalt. Dessutom fanns badvakter längs hela stranden som visslade in en om man försökte ta sig utanför bränningarna. Är man ute efter att simma ska man åka dit i december och januari då havet är lungnare. Vill man ha ett mellanmål på stranden så finns det gott om damer som säljer färsk frukt som man kan få uppskuren till en fruktsallad toppad med riven kokos. På stranden finns också i överflöd försäljare av tyger, trummor och annat. Ett par tygstycken för 15 kr var vad vi handlade plus att jag lät sy upp ett par skjortor.

Om man utgår från hotellet som ligger mitt på Lighthouse Beach och går söderut förbi fyren så hittar man ett par andra stränder och kommer så småningom till ett annat samhälle där alla lite större fiskebåtar har sin hamn. Fyren har föresten öppet varje dag mellan 15 och 17 så börja gärna med en tur upp i den så får ni en bra översikt av området och stränderna. Går man istället norrut någon kilometer kommer man till en lång tom strand med betydligt klarare vatten än det är på Lighthouse På denna strand hittade vi ett tempel som fortfarande hade skador från Tsunamin 2004 då även sydvästa Indien drabbades på tre olika ställen av vågen som svepte fram. Enligt lokalbefolkningen var vågen tre elefanter hög och krävde 86 människoliv.

Mat och dryck

Ingen restaurang i Kovalam hade tillstånd att servera öl och vin men gjorde det ändå vilket var en god inkomstkälla för den lokala polisen som betalades för att se mellan fingrarna. Oftast fick man ölet i keramikbägare som gjorde att det inte syntes att man drack öl och ölfaskan placerades under bordet. Inom någon vecka ska vårt hotell få serveringstillstånd som första enda ställe så om ni kommer dit och ser ölfaskor på bordet betyder det att dom fått tillståndet. En öl kostar på de flesta restauranger 100 Rs eller drygt 15 kr medan en flaska vin går på 900 Rs (138 kr). Går man till den lokala spritbutiken är priset ungefär hälften av detta.

Genomgående åt vi mycket god mat och utanför de flesta restauranger ligger dagens fisk uppradad så man kan själv gå och välja ut den fisk man vill äta. Annars är det många kyckling rätter på menyn. Landet är annars ett eldorado för en vegetarian. Det finns hur mycket god vegetarisk mat som helst att välja bland.

Hembesök

Vi hade förmånen att bli hembjudna på middag till två olika familjer vilket var en upplevelse. Vi båda tillfällen blev vi serverade fantastiskt god mat upplagt på bananblad. 12 olika lokalarätter serverades. I ett av husållen hade man en gaffel. Dom själva äter endast med fingrarna vilket kan vara lite kladdigt särskilt när det är mycket sås. Man får inte glömma att hålla vänsterhanden från bordet. Den används ju till annat i Indien där man inte har något toalettpapper. Tyvärr hände det pinsamt nog flera gånger att jag ändå rörde något med vänster handen trots att jag försökte sitta på den för säkerhetsskull.

Skulle lätt kunna skriva 20 sidor till om diverse företeelser, politiskt system, lönevillkor, skattesystem, miljöfrågor mm. Men det kan jag berätta om istället om vi träffas.